

Начало > Предприемане на съдебни действия > Европейския съдебен атлас по гражданскоправни въпроси >

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела

Взаимно признаване на мерки за осигуряване на защита по граждански дела

Австрия

Член 17 - Информация, която се предоставя на обществеността

Мерките за осигуряване на защита съгласно австрийското право, които съответстват на Регламента, са по-специално временните мерки за защита от домашно насилие (член 382b от Кодекса за принудителното изпълнение (Exekutionsordnung, EO), за обща защита от насилие (член 382e от Кодекса за принудителното изпълнение) и за защита от намеса в личния живот (член 382g от Кодекса за принудителното изпълнение).

Съответните правни разпоредби гласят:

„Защита от домашно насилие

Член 382b 1) Ако едно лице прави непоносимо за друго лице продължаването на съжителството помежду им чрез физическо насилие, заплаха от физическо насилие или поведение, което сериозно уврежда психичното здраве на второто лице, по искане на второто лице съдът трябва:

1.	да разпореди на първото лице да напусне жилището и района, който се намира в непосредствена близост до жилището, както и
2.	да забрани на първото лице да се завръща в жилището и в района, който се намира в непосредствена близост до жилището, ако жилището служи за задоволяване на спешни жилищни нужди на заявителя.

2) За временни мерки по алинея 1 не е необходимо да се определя краен срок за подаване на жалба (член 391, алинея 2), ако временната мярка се прилага за срок до шест месеца.

3) Производството по същество по смисъла на член 391, алинея 2 може да бъде процедура за прекратяване, анулиране или обявяване на недействителността на брака, производство за разделяне на брачните активи и спестявания и производство за установяване на правата на достъп до жилището.

Обща защита от насилие

Член 382e 1) Ако едно лице прави непоносимо за друго лице продължаването на контактите помежду им чрез физическо насилие, заплаха от физическо насилие или поведение, което сериозно уврежда психичното здраве на второто лице, по искане на второто лице съдът трябва:

1.	да забрани присъствието на първото лице на точно определени места, както и
2.	да разпореди на първото лице да избягва срещите и контактите със заявителя,

освен ако това не е в разрез с жизненоважните интереси на ответника.

2) За временни мерки по алинея 1 не е необходимо да се определя краен срок за подаване на жалба (член 391, алинея 2), ако временната мярка се прилага за срок до една година. Същото се прилага и при удължаване на временната мярка след извършено нарушение от страна на ответника.

3) Ако временната мярка по алинея 1 е разпоредена заедно с временна мярка по член 382b, алинея 1, тогава членове 382b, алинея 3 и 382c, алинея 4 се прилагат съответно.

4) Съдът може да възложи на органите по сигурността изпълнението на временните мерки по алинея 1. Член 382d, алинея 4 се прилага съответно. В противен случай временните мерки по алинея 1 се изпълняват в съответствие с разпоредбите на Част I, Раздел 3.

Защита от намеса в личния живот

Член 382g 1) Правото на ненамеса в личния живот може да бъде гарантирано по-специално чрез следните мерки:

1.	забрана за лични контакти или проследяване на застрашеното лице,
2.	забрана за осъществяване на контакти по пощата, по телефон или с други средства,
3.	забрана за присъствие на точно определени места,
4.	забрана за препращане и разпространяване на лични данни и снимки на застрашеното лице,
5.	забрана за използване на лични данни на застрашеното лице с цел поръчване на стоки или услуги от трети лица,
6.	забрана да се склонява трето лице към осъществяване на контакти със застрашеното лице.

2) За временни мерки по алинея 1, точки 1—6 не е необходимо да се определя краен срок за подаване на жалба (член 391, параграф 2), ако временната мярка се прилага за срок до една година. Същото се прилага и при удължаване на временната мярка след извършено нарушение от страна на ответника.

3) Съдът може да възложи на органите по сигурността изпълнението на временните мерки по алинея 1, точки 1—3. Член 382d, алинея 4 се прилага съответно. В противен случай временните мерки по алинея 1 се изпълняват в съответствие с разпоредбите на Част I, Раздел 3.“

Член 18, буква а)(i) - органите, които са компетентни за постановяване на мерките за осигуряване на защита и за издаване на удостоверенията съгласно член 5

Мерките за осигуряване на защита са от компетентността на районните съдилища (*Bezirksgerichte*). В редки случаи мерки за осигуряване на защита може да бъдат разпоредени от окръжния съд (*Landesgericht*), когато той разглежда главното дело като първа инстанция. В хода на въззивното производство мерки за осигуряване на защита може да бъдат постановени и от окръжните съдилища, апелативните съдилища (*Oberlandesgerichte*) или от Върховния съд (*Oberster Gerichtshof*), заседаващи като апелативни съдилища.

Районните съдилища издават и удостоверения относно постановените мерки за осигуряване на защита. Ако, по изключение, мярката за осигуряване на защита е разпоредена от окръжния, апелативния или Върховния съд, удостоверението се издава от съответния съд. В този смисъл удостоверението относно мярката се издава винаги от съда, който я е разпоредил.

Член 18, буква а)(ii) - органите, пред които трябва да се предяви мярка, постановена в друга държава членка, и/или които са компетентни за изпълнението на такава мярка

Районните съдилища. Съгласно член 420, параграф 1 от Кодекса за принудителното изпълнение териториално компетентен да разпреди изпълнението на чуждестранна мярка за осигуряване на защита в Австрия и да се произнесе по молба за принудително изпълнение въз основа на такава мярка за защита е районният съд с обща компетентност по искиви производства за лицето, което се ползва от защита (това се определя по местопребиваване). Ако последният съд не е в Австрия, компетентен е районен съд Виена-център (Bezirksgericht Innere Stadt Wien).

Член 18, буква а)(iii) - органите, които са компетентни да направят приспособяването на мерките за осигуряване на защита съгласно член 11, параграф 1

Районните съдилища са компетентни и за промяната на чуждестранни мерки за осигуряване на защита. И тук териториалната компетентност се основава на общата компетентност по искиви производства за лицето, което се ползва от защита (по местоживееене), освен ако това е извън територията на Австрия, като в този случай е компетентен районен съд Виена-център (член 420, алинея 1 от Кодекса за принудителното изпълнение).

Член 18, буква а)(iv) - съдебните органи, до които трябва да се подаде искане за отказ на признаване и, където е приложимо — за изпълнение, съгласно член 13

Съгласно член 420, алинея 2 от Кодекса за принудителното изпълнение молбите за непризнаване или недопускане на изпълнението на чуждестранна мярка за осигуряване на защита, за които не е определен краен срок, се разглеждат от районния съд, разпоредил или одобрил изпълнението на мярката за осигуряване на защита.

Член 18, буква б) - езика или езиците, които се приемат за преводи, както е посочено в член 16, параграф 1

Единственият допустим език е немски.

Последна актуализация: 06/05/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.